SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 58. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 26, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1993. Ч. 58. РІК C.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ УНСОЮЗУ ПОСТУПАЄ ВПЕРЕД

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У лютому союзові організатори приєднали 128 нових членів до відділів УНСоюзу.

Першуном місяця був знову Мирон Пилип'як, заступник секретаря 496-го Відділу у Сієтл, Ваш., який приєднав 15 нових членів. Друге місце здобув довголітній, визначний організатор і секретар 63-го Відділу Михайло Турко, приєднуючи 14 нових членів в одному місяці. Третє місце припадає головному контролерові Василеві Пастушкові, який вписав сім нових членів до 231-го Відділу. Опісля слідують: один організатор з чотирма новими членами, шість організаторів з трьома, 13 з двома членами і 38 організаторів, які приєднали по одному членові.

Округи Піттсбурґ і Янґставн в лютому осягнули найвище виконання місячної організаційної квоти на 18% і 17% кожна.

Головний Екзекутивний Комітет радіє успіхами всіх організаторів, ґратулює їм за віддану працю та просить дальше продовжувати всі заходи для збільшення членства УНСоюзу.

Закінчується друк збірника про святкування Тисячоліття

Київ. — Велика книга-збірник „Тисячоліття Християнства в Україні, урочистості 1988 року", яку видає колишній Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні, вже в найближчому часі вийде з друку.

Як повідомлялося раніше, книга друкується в Україні. Переборовши цілий ряд труднощів (брак паперу, інша поліграфічна система, роблення розподілу кольорів на Заході і т. д.), друк книги вступив в кінцеву стадію. Згідно з домовленням з друкарнею, книга має бути видрукована у квітні і тоді перевезена до Америки. Є можливість, що деякі примірники будуть вислані зацікавленим відборцям прямо з Києва летунською поштою.

Книга „Тисячоліття Християнства в Україні" — великого формату, двомовна, у твердій обкладинці, має 524 сторінки, 200 кольорових і понад 300 чорно-білих світлин.

У книзі опубліковано інформаційні статті про відзначення тисячоліття в усіх місцевостях Америки, а також в країнах світу. Опубліковано також докладні інформації про наукові конференції і конґреси присвячені Тисячоліттю та обширну бібліографію.

Рішенням крайового комітету, деяку кількість цих книг буде розповсюджена в Україні.

Хто ще не замовив цієї книги-альбому, зокрема управи колишніх комітетів, проситься зробити це якнайшвидше, замовляючи її для себе, своїх членів і місцевих бібліотек. Все листування у цій справі слід слати на адресу: „Smoloskyp", PO. Box 561, Ellicontt City, Md. 21048.

Д-Р Ю. ТАМАШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Филядельфія. — Філія УКУ у Филядельфії влаштовує відкриття весняного семестру 1993 року, під час якого інавґураційний виклад виголосить проф. д-р Юліян Тамаш з університету Нового Саду, Югославія. Тема — „Сучасна Югославія і проблеми балканізації". Імпреза відбудеться у вівторок, 30-го березня, о год. 7:30 вечора в домі св. Софії, 7911 Вайтвуд ровд, Елкінс Парк, Па.

С. Хмара критикує Президента

Київ (УНІАР). — В неділю, 21-го березня, відбулося засідання Ради Української Консервативної Республіканської Партії (УКРП). З доповіддю виступив голова цієї партії Степан Хмара. Присутні схвалили доповідь як програмовий документ і керівництво до дії на період до 2-го З'їзду УКРП.

В доповіді С. Хмара наголосив, що економічна, суспільно-правна та культурно-духова кризи поставили під загрозу існування української держави. Як сказав С. Хмара, доки політику Леоніда Кравчука визначатимуть „мафіозні кити" Ємельянов і Слєпічев, годі сподіватися, що Президент будуватиме незалежну державу. Такі надії передчасні і наївні.

С. Хмара у своїй доповіді на Президента Кравчука покладає відповідальність за мафіїзацію економіки і держави та за антидержавну діяльність шовіністичних сил. Скритикував він зовнішню політику, що її проводить Л. Кравчук, зокрема продовження ним курсу на без'ядерний статус.

Дісталося і новому прем'єр-міністрові Леонідові Кучмі. Хмара вважає, що у нового прем'єра замало волі і вміння щоб створити дієздатний уряд. З усіх структур влади тільки Верховна Рада може протистояти Л. Кравчукові і не дати йому позбавити Україну статусу ядерної держави, вважає С. Хмара.

Відбулася конференція з проблем преси

Київ (УНІАР). — Тут 21-го березня у Будинку Вчителя з ініціятиви Української Республіканської Партії (УРП) відбулася практична конференція „Українська преса сьогодні і завтра". У виступах секретаря УРП Олеся Шевченка, редактора газети „Слово" Олександра Сопронюка, незалежного журналіста Ґеорґія Бурсова, директора видавництва „Нива" Миколи Халимоненка зазначалося, що не може бути українська преса незалежною і водночас державною.

Учасники конференції внесли низку пропозицій стосовно поліпшення стану преси, зокрема пропонувалося звільнити газети і журнали від податку, встановити мито на ввезення російськомовної літератури, зобов'язати галузеві міністерства і управління фінансово підтримувати свої видання та створити асоціяцію захисту українськомовної преси.

Ухвалено проєкт звернення до Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів України.

ВІДРОДЖУЮТЬ КОМСОМОЛ

Харків (УНІАР). — Тут 23-го березня крайова організація Руху повідомила, що в дивізії Національної ґвардії (колишня дивізія КҐБ СССР), розташованій у Чугуєві Харківської области, ведеться підготова до відродження Комуністичної спілки молоді — Комсомолу. Офіцери отримали вказівку від дивізійного командування залучати вояків і старшин до відродження в дивізії комсомольських осередків.

Світовий гокейовий чемпіон з Харкова відбуває турне в ЗСА

Ню Йорк (М. Б'й). — Сюди в п'ятницю, 26-го лютого, прибула гокейова дружина „Дружба 78" з Харкова, щоб відбути спортові зустрічі зі своїми ровесниками в Бостоні, Торонто, Чикаго і Филядельфії. Харківські гокеїсти є народжені в 1978 році, а їхня дружина є чемпіоном світу в групі 14—16-літніх.

Дружина „Дружба 78" приїздить до Филядельфії 5-го квітня і там у Вормінстері змагатиметься проти дружин із шістьох місцевих середніх шкіл. Всі ігри відбудуться в арені „Фейсоф" при Йорк ровд у Вормінстері, Па., (одна миля на північ від Стріт ровд).

Згадані зустрічі відбудуться 6-го квітня в год. 9-ій вечора, 8-го квітня в год. 8:30 вечора, 10-го квітня в год. 5:15 по полудні, 11-го квітня год. 7-ма вечора, 12-го квітня в год. 8:15 вечора і 14-го квітня в год. 7-ій вечора.

Дружина „Дружба 78" складається з 17-ох змагунів і тренера. Дня 15-го квітня вони вже повертаються в Україну.

Переговори про мир у Боснії перервано

Ню Йорк. — В нюйоркській рунді переговорів щодо замирення у Боснії і Ґерцеґовині наступила перерва. За декілька останніх днів тут не відбулося жодної зустрічі з участю керівників делеґацій трьох боснійських сторін. Фред Екгард, представник Координаційного комітету міжнародної конференції у справах колишньої Югославії, в розмові з журналістами повідомив, що лідер боснійських мусулман Алія Ізетбеґовіч і провідник боснійських сербів Радован Караджіч все ще не є готові поставити свої підписи під документами, котрі містять мирний плян для Боснії і Герцеговини.

На запитання, що станеться з переговорами, якщо А. Ізетбеговіч і Р. Караджіч відмовляться підписати плян Венса — Овена, Екгард відповів, що в цьому випадку пошук виходу зі ситуації перейде до Ради безпеки ООН.

Лорд Овен, співголова Координаційного комітету, висловився в тому сенсі, що неуспіх у теперішніх переговорах погіршить становище в Боснії та приведе до посилення воєнних дій.

Французькі центристи вимагають резиґнації Ф. Міттерана

Париж. — Посилюється тиск на президента Франсуа Міттерана з боку провідників опозиції, яка перемогла у першій турі парляментарних виборів у Франції. У вівторок, 23-го березня, провідник однієї з партій правоцентристського бльоку Об'єднання за республіку (РПР) Жак Шірак запропонував Міттеранові зрезиґнувати. За словами Ж. Шірака, розгром соціялістів у першому турі виборів стане ще більш переконливим у найближчу неділю, після другої тури.

Ж. Шірак заявив, що „президент повинен рахуватися з бажанням народу покінчити з довгими роками правління соціялістів". „Резиґнація Міттерана відповідає інтересам всієї країни", — додав паризький мер, який програв Міттеранові у президентських виборах 1988 року. Заклики до резиґнації президента на випадок поразки соціялістів у виборах неодноразово можна було чути як від Шірака, так і від інших лідерів опозиційного бльоку в період передвиборної кампанії.

Однак, як заявив один з провідників опозиції і можливий кандидат на пост прем'єр-міністра країни Едуард Баллядюр, консервативному урядові, мабуть, доведеться миритися з президентом-соціялістом, бо Міттеран напередодні виборів неодноразово заявляв, що не має наміру покидати Версальський палац до кінця каденції, тобто до 1995 року. Більше того, 76-річний президент, очолюючи конституційну комісію, провалив поправку до Конституції, яка обмежує термін президентських повноважень до 5 років.

Покищо провідникам опозиції не вдалося досягнути згоди про поділ місць у новому кабінеті. За традицією, президент країни повинен запропонувати парляментові на пост прем'єр-міністра кандидата від партії, яка набрала більшу кількість голосів. Вважають, що такою партією стане Об'єднання за республіку, але Міттеранові більше підійшов би прем'єр зі Союзу за демократичну Францію. Таке становище обіцяє досить запутану ситуацію після виборів.

СИТУАЦІЯ В РОСІЇ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Москва. — Згідно з рішенням Верховної ради Росії, сьогодні, 26-го березня, має відкритися 9-ий З'їзд народних депутатів Росії, головною метою якого є змусити президента Боріса Єльцина зрезиґнувати. У повному складі З'їзду налічується 1,033 депутати, а для проголошення „імпічменту" президентові повинні проголосувати дві третини законодавців (689).

В середу, 24-го березня, відразу після похоронів своєї матері, президент Б. Єльцин мав зустріч з головою Верховної ради Русланом Хасбулатовим і головою Конституційного суду Валерієм Зоркіним. Західні спостерігачі висловили припущення, що Б. Єльцин, боячись поразки, схиляється до компромісу. Тим більше, що оприлюднений текст президентського указу про запровадження так званого „особливого порядку управління" помітно відрізнявся від тексту проєкту цього указу. З нього вилучено занадто катеґоричні вислови і зазнали зміни формулювання щодо призначеного на 25-те квітня ц. р. референдуму.

Однак після переговорів Р. Хасбулатов заявив, що 9-ий З'їзд таки відбудеться, бо „Єльцин не здає собі справи з теперішньої ситуації в країні". Знову підтвердивши свою неґативну опінію президентського указу про діяльність виконавчих органів влади до подолання кризи влади, Р. Хасбулатов несподівано запропонував провести негайні парляментарні і президентські вибори. Тепер покажеться, який варіянт переможе — буде призначено нові вибори, чи Б. Єльцинові вдасться відстояти ідею загальнонаціонального референдуму.

В АМЕРИЦІ

ОФІЦІЙНИЙ ПРЕДСТАВНИК БІЛОГО Дому Ричард Бавчер заявив на пресовій конференції, що ЗСА розглядають питання ратифікації Україною договорів щодо нерозповсюдження ядерної зброї, як дуже важливу проблему. Він підкреслив, що ратифікація цих угод ввійде в основи партнерських стосунків між ЗСА та Україною.

ДОЛЯ НЮЙОРКСЬКОГО щоденника „Ню Йорк Пост", найстаршого щоденника в ЗСА, надальше залишається невирішеною, не зважаючи на судові рішення про те, хто тепер є його власником. Колишній власник газети Руперт Мирдок, який п'ять років тому був змушений продати щоденник, бо став власником телевізійної станції, почав цікавитися цією справою та вже звертався телефонічно до Маріо Квомо, губернатора нюйоркського стейту, чи це було б можливим.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН минулого вівтірка, 23-го березня, найменував Памелу Гарріман, проворну політичну активістку з вагомими і впливовими зв'язками по обидвох сторонах Атлантику, амбасадором ЗСА до Франції. П. Гарріман — це 73 літня вдова по нюйоркському губернаторові Авареллові Гарріманові, яку називають „старшиною дипломатичного корпусу" у політиці демократів і одною з головних збірщиків фондів. Якщо Сенат схвалить її кандидатуру, то П. Гарріман буде першою жінкою-амбасадором ЗСА у Франції.

ЗГІДНО З ОПУБЛІКОВАНИМИ фінансовими звітами Білого Дому, більшість з високопоставлених дорадників президента Билла Клінтона попередньо заробляли сотні тисяч долярів, як керівники різних підприємств і адвокатських фірм від Волл стріт в Ню Йорку до Мейн стріт у Вашінґтоні.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА вирішив, що політика Служби іміґрації і натуралізації стосовно затримання чужоземних дітей, які переходять кордони ЗСА нелеґально та які не мають в країні близької родини чи опікунів, є згідно зі законами. Це рішення було схвалене голосами 7 до 2 і тим самим перекреслило попереднє рішення Апеляційного суду дев'ятої округи у Сан Франсіско, який уважав це неконституційною акцією.

У ВІВТОРОК, 23-ГО БЕРЕЗНЯ генеральний прокуратор ЗСА Дженет Ріно зажадала резиґнації від усіх державних прокураторів, що спонукало федерального позивача Колюмбійської округи Джей Б. Стівенса таке її зарядження пов'язати із довгим розслідуванням справи члена Палати Репрезентантів Дена Ростенковского, демократа з Іллиной та близького союзника президента Билла Клінтона. Дж. Стівенс недавно повідомив Департамент юстиції про те, що справа Д. Ростенковского буде вирішена до 30 днів. Звичайно з приходом нової адміністрації зміна державних оборонців проходила нормальним шляхом, а в цьому випадку цю справу значно приспішено.

ПІСЛЯ ДЕСЯТИЛІТНІХ трудів у ділянці наукових дослідів, міжнародній групі науковців вдалося відкрити найбільший зі скарбів молекулярної біології ген, що є спричинником хвороби Гантінґтона. Тепер дослідники уважають, що їм вдасться зрозуміти причини цієї невродеґенеративної хвороби, яка звичайно атакує осіб між 30 і 40 роком життя та нівечить не тільки людське тіло але й розум. Хвороба Гантінґтона атакує приблизно 30,000 американців, а 150,000 є наражені на захворіння.

ДВА МІСЯЦІ пройшло від того часу, як президент Билл Клінтон наказав Пентаґонові приготовити відповідний наказ про ліквідацію існуючої заборони служіння гомосексуалістів у збройних силах ЗСА. Одначе офіційні чинники Конґресу і Департаменту оборони твердять, що досі майже нічого не зроблено в цьому напрямку. Навпаки вони уважають, що зроблено деякі заходи, щоб згаданий наказ підірвати.

ЗАПЛЯНОВАНИЙ КРАЙОВИМ управлінням аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) запуск космічної ракети „Колюмбія" у понеділок, 22-го березня, був автоматично зупинений три секунди перед вилетом. Виявляється, що тільки два із трьох моторів включилися і тому комп'ютер автоматично виключив два інші. Офіційні чинники заявили, що це відтягне приблизно на три тижні пляни наступного запуску.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКІВ МІНІСТЕРСТВА закордонних справ України запрошено до участи у засіданні так званої Центральної европейської ініціятиви. Ця організація дбає про співпрацю у ділянці культури, освіти, інформації, екології, малого та середнього підприємництва. Теперішню зустріч у Будапешті присвячено темі створення у Дунайсько-адріятичному реґіоні атмосфери стабільности і взаєморозуміння.

УРЯДОВІ ВІЙСЬКА Анґолі відновили контролю над містом Кашіто, розташованим за 60 кілометрів від Люанди. Останні п'ять місяців воно перебувало в руках бойовиків УНІТА. Під час штурму Кашіто знищено декілька сотень бунтівників. Тепер армія наступає на півночі країни, маючи намір відвоювати місто Вамбо, де розміщено командний пункт УНІТА.

ГОЛОВА ВИКОНКОМУ Палестинської визвольної організації Асір Арафат в інтерв'ю для „Радіо Монте-Карльо" закликав палестинців на окупованих Ізраїлем територіях не тільки продовжувати, але й посилювати повстання, щоб „земля горіла під ногами окупантів". Я. Арафат вимагав негайних поступок від ізраїльського уряду, підкреслюючи, що „кожне насильство породжує ще більше насильство".

„ПОРАЗКА ДЕМОКРАТІЇ в Росії потягне за собою нові спроби розчленувати Молдову, оскільки противники президента Єльцина хочуть і Молдову повернути до старих часів", — заявив у програмі національної телевізії президент Молдови Мірча Снігур.

ВУЛИЦЯМИ ЛЯЙПЦІҐУ пройшло до 20,000 демократів, які протестували проти збільшення безробіття у східних районах Німеччини. Демонстранти несли плякати: „Західньонімецькі ціни — значить, і західньонімецька платня!". Цю акцію протесту організували профспілки, які є дуже занепокоєні погіршенням економічної ситуації в країні після возз'єднання Німеччини.

У ВІВТОРОК, 23-ГО БЕРЕЗНЯ, швайцарські власті повідомили про арешт 160 осіб з 19 країн. Арешти стали вислідом операції під назвою „Мікі Мавс", спрямованої на ліквідацію численних злочинних груп, що діяли у швайцарській столиці. Серед заарештованих — 88 чілійців, чимало домініканців, холюмбійців і ливанців, а також 15 швайцарців. Притягнуті до кримінальної відповідальности займалися крадіжками речей у дорогих готелях, торгівлею наркотиків і „відмиванням" грошей. У злочинному обігу перебувала сума до 10 міл. дол.

Душпастир, що ширить братню любов і державну думку

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Владика Української Автокефальної Православної Церкви на Південну Америку Паїсій відвідує редакцію „Свободи" при нагоді триденних нарад Митрополичої Ради, що зібрала єпископів УАПЦ і членів Консисторії в приміщеннях у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Владика Паїсій в редакції „Свободи".

Владика Паїсій, вибраний перед трьома роками Собором УАПЦ єпископом на Південну Америку, відповідає за духовну опіку православних українців у Венесуелі, Бразилії, Арґентині і Параґваю. Там є для обслуження 20 парафій в Бразилії, сім в Параґваї, чотири в Арґентині і дві у Венесуелі,а на всі ці парафії зараз Владика Паїсій має лише 18 душпастирів.

Розуміється це далеко замало і тому найважливішим тепер завданням Владики Паїсія є заснування першої Української Православної Семінарії в Куритибі. Завдання не легке і до нього треба не лише енерґії, глибокої віри і часу, але також і відповідних фінансових засобів. Як інформує Владика, досі вже вдалося йому зібрати на ту важливу ціль 21,000 дол., але щоб завершити вповні задум, треба двічі стільки. Чи найдуться люди доброї волі, які хотіли б допомогти в тому благородному ділі? Ми не сумніваємося, що так, і тому з охотою інформуємо наших читачів, що датки на семінарію можна висилати безпосередньо до Владики Паїсія до Міннеаполісу, де він тепер частинно перебуває та виконує душпастирські обов'язки, на адресу: 321 5th Ave. N. E., Minneapolis, Minn. 55413, або до Української Кредитової Кооперативи, зазначуючи, що датки призначені на Фонд Духовної Семінарії у Південній Америці, на адресу: Ukrainian Credit Union, 301 Main Street N. E., Minneapolis, Minn. 55413.

Пляни нашого достойного гостя широкі. Крім семінарії, в якій поруч духовних мають навчати також світські професори, має бути також стала резиденція для єпископів і для всіх учнів семінарії. Завданням Владики є також підшукати відповідних кандидатів на пости двох єпископів УАПЦ для Південної Америки, з яких один мав би під своїм наглядом Арґентину, Венесуелю і Параґвай, а другий лише Бразилію, в якій найбільше українських поселенців.

Після розмови з нашим достойним гостем ми певні,

(Закінчення на стор. 4)

ДОМАГАЄТЬСЯ УСУНЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

Сокиряни (УНІАР). — У Буковинському селі Сокиряни три тижні голодує вірна УПЦ Московського Патріярхату Христина Черемчук. Вона вимагає демонтування пам'ятника Ленінові і перейменування вулиці з такою ж назвою. Х. Черемчук підкреслює, що це акція не політична, а релігійна: вона не хоче жити на вулиці, яка „носить ім'я антихриста". Священики та вірні УГКЦ 13-го березня провели одноденну голодівку солідарности з Х. Черемчук.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Програ соціялізму у Франції

Ми є тепер свідками цікавої зміни настроїв у західніх демократичних країнах. В Америці минулорічні вибори змінили державну верхівку „наліво". Те саме вірогідно станеться в Канаді й Великобританії. Зате вибори у Франції, які відбулися у минулу неділю, виявили програ соціялістичного режиму і значний зворот настроїв „направо". Подібний процес виявляється у Німеччині, де загрожений стан посідання Християнсько-Демократичної партії. У всіх цих країнах рішальним чинником у зміні настроїв виборців і, послідовно, у зміні державного режиму була і є економіка. Зріст дорожнечі, безробіття, банкрутства, втрата довір'я людей завтрашнього дня. У Франції — диктує виборцям голосувати на „лівих" кандидатів. Коли ж ці неґативні економічні явища сталися у соціялдемократичній Франції, плюс деякі політичні скандали — французький загал пригадав собі „правого" національного героя генерала де Ґолля і голосував проти „лівих" кандидатів. У Америці, Канаді, Великобританії і Франції ідеологія не грала і не грає ролі у зміні настроїв і державного режиму. Трохи інакше в Німеччині, де безробіття і криза настроїв після тріюмфального з'єднання двох розділених частин — молодь шукає у націоналістичних гаслах кращої майбутньости.

Усі речі роблять люди. Демократія уже самою своєю назвою вказує на панування „народу". Але „народ" складається з одиниць і у реалізації теорії про правління народу — у державному проводі стають одиниці з більшим чи трохи меншим засягом влади, залежно від традиції і від писаної конституції. (В Англії нема конституції, тільки важливою є Велика хартія „свобід" з 1215 року плюс довга черга законів). Теорії випадковости у житті осіб і народів протиставиться християнізм з вірою у Вищу Силу, яка керує світом. Політологія визнає прагматичний і хронологічний взаємний зв'язок подій. Немає рецепти, як у проводі народів і держав мають ставати найкращі кваліфіковані мужі чи жінки. Ставали силою наслідства у монархіях чи вибору у республіках. І так склалося, що в сучасному міжнародному світі членами „великої сімки" — лідерами семи найбільш упромисловлених країн світу були непересічні індивідуальності. Джордж Буш, Браєн Малруні, Джан Мейджор, Франсуа Міттеран, Гельмут Коль, Джуліо Андреотті і Тошікі Кайфу — це був не абиякий гурт провідників, зібраних на їхній останній конференції у Лондоні яких три роки тому.

Зміна настроїв виборців зміняє державний провід. Билл Клінтон, новий президент ЗСА, легковажив собі у виборчій кампанії закордонну політику. Швидко побачив, що Америка не може вести політику ізоляціонізму і що загроза повороту Росії до комунізму буде нещастям усього світу, у тому й Америки. І вчиться та питається знавців проблематики Сходу Европи. І напевне амбасадори країн „великої сімки" у Вашінґтоні стоять у близькому контакті з Президентом та його Урядом. (Коли згадка про Росію, то дивна річ: ніхто з телевізійних коментаторів, ані теж президент Клінтон і державний секретар Воррен Кристофер не звертає уваги, що парлямент в Росії і З'їзд народних депутатів — це установи ще з ери Ґорбачова, заповнені комуністами).

Франсуа Міттеран, президент Франції, опиниться у ситуації — що парлямент і уряд будуть йому ворожі. Це західня демократія і Франція, історія якої сягає до Ґаллії з передхристиянської доби, не Росія. Зміна президента чи зміна уряду не зміняє нормального ладу в країні, бо діє державний апарат. На превеликий жаль — в Україні немає ще такого державного апарату, такої адміністрації, яка була б національно-державно свідомою і вміла зберігати лад — без уваги на зміни у верхівці. Цікаво, хто прийде на місце Франсуа Міттерана: Франція була прибіжищем післямазепинської еміґрації, Французька конституція тепер є взором для Верховної Ради у Києві.

Якби наші земляки в Україні взорувалися на Франції — не було б погано.

Микола Бараболяк

А ДЕРЖАВНІ БОРГИ — СПРАВА СЕРЙОЗНА

III

Накидається думка, що стоїть на твердих ногах економіки національно однорідних держав, де почуття спільного національного інтересу, свідомість ваги „тягнення в один гуж". Тож питання: чи американський „перетоплюючий казан", та донедавна ідилія про мирне співжиття та співпрацю різних народів — це плюс, а може мінус економічної системи ЗСА?

При народженні капіталізму на переломі XVIII – XIX сторіч люди англосаксько-германського кореня вели перед, творили вартості. Чорні були для „чорної роботи" і того ніхто тоді не квестіонував. А чисельне відношення цього „північного", більш агресивного і творчого люду до „південного" походження, більш сплячого і повільного було 5:1. На нинішніх 250 млн. населення ЗСА остання статистика налічує 58 млн. населення німецького кореня, (повірте — так тихо про них), 38 млн. ірляндського 32 млн. англійського, і на те 23 млн. „африканського". До „старих" творчих і будучих іміґрантів визначніших за національністю треба нині врахувати італійців та поляків, але чи чуєте нині багато про їхню творчу ролю в розбудові добробуту в ЗСА? Мова нині про вклад жидів, а про ролю тих північних колишніх будівничих багатств Америки радше тихо... Перевагу зачинає мати в країні людський елемент півдня. Не без того, що щораз більш позначується теж азіятський факт. Це відчувається у великих містах як Льос Анджелесі, Ню Йорку, Чикаго. А не можна забувати, що обличчя націй і держав формують великі міста. Міста розростаються чисельно. Але продуктивні сили міста спроквола залищають. Найти працю там елементам „півдня" стає щораз важче. У щораз менше в містах платників податків, коли шеренґи „велферистів" видовжуються. Клінтон у проєктах реформи поклав до нового бюджету багатобільйоновий „застрик", з метою пожвавити ринок праці в містах і тим заходом теж відтяжити неґативний бюджетний баланс. Та це, мабуть, марні надії, що воно допоможе вивести господарку ЗСА „на тихі води".

„Добрі часи" сорокових і п'ятдесятих років, коли американська технологія верховодила, а світ купував усе, що Америка заоферувала, минулись. Тож які перспективи?

Ленін зі Сталіном започаткували знищення російської імперії тим головно, що вони підважили моральне підґрунтя, без якого ніяка державна система не може втриматися. Народ відвик там від чесної праці, зневірився у винагороду за сумлінну працю, у якусь суспільну справедливість, наставлений на ошуканство у всіх його можливостях і формах. Це допомагає нині партократам та іншим зі старої системи надавати тон і напрям у її перебудові. Морально знівечене суспільство не здатне до творення вартостей, навіть матеріяльних. Прийшла в Росії і в інших наслідниках загальна національна деморалізація. Чи не найдете деяких познак захитання морального підґрунтя державного буття і тут? У Росії занепад віри у когонебудь і щонебудь. І чи не добачуватись познак такого напрямлення і тут? У школах заборонені навіть натяки на Боже слово. Діти орудують по школах зброєю підростки нападають на вулицях, а телебачення просто любується у показуванні порнографії і злочинства. Клінтон переміг у виборах, ідучи на хребті лібералізму, і тим заборгувався у лібералів. Тому видимо промощує далі шлях надмірному лібералізмові. З того користають міські „революційні" елементи, як ці, які знищили частину міста Льос Анджелес, бо їм недовподоби був вирок суду. Шлях дуже небезпечний.

У важких умовах президент Клінтон висуває свої проєкти виведення ЗСА з економічного тупику. Щасти йому Боже! Але коли в його настановах зачинає не вистачати того морального стрижня, що вчинив Америку своєрідним „раєм" у порівнянні з іншими державними творами, то можна мати поважні сумніви в успіхи... В тому контексті і заборгування держави справа дуже серйозна, бо моральні принципи тут вагомий фактор, а той зачинає нидіти і завмирати.

Ф. Погребенник,
Київ

„Шовкова косиця" Дарії Рихтицької

II

Характерною рисою патріотичної поезії Д. Рихтицької є глибокий ліризм, непідробна щирість, художня прозорість думки. Образи безстрашних героїв-лицарів, вона малює в реальному, а водночас в казково-леґандарному освітленні. Ось зразок такої реально-опоетизованої оповіді про одного з ватажків повстанського руху — Дороша:

Ти вилетів з орлів гнізда,
Із скал стрімких високих,
Колиску твою вітер
колисав,
А зорі приходили в гості.

З волоссям наче льон на
ниві,
З грудьми Залізняка
Максима,
Із стрункістю смереки,
З ходою назустріч усій
нечистій силі,
Схопивши вітер в жмені.

Мужністю, болем і тугою оповиті вірші, якими відкривається збірка. Цикл „Мозаїка свободи" засвідчує потужність патріотичної лірики поетеси. Своїм словом вона увічнює звитягу борців за свободу, які пішли на бій з ворогом із словами на устах: „Здобудеш волю, або загинеш у боротьбі за неї".

У збірці постійно відчуваємо присутність авторки у її рідному краю. Чи то спогади про минуле, чи то ремінісценції пережитого — про що не писала б авторка, вона своїми помислами повертається до Батьківщини, шукаючи в цій мандрівці не екзотичних переживань, а духовну опору в її щоденному житті. „Бо чужина — не родина", як співається в пісні. Далеко від рідного краю душа особливо боляче переносить розлуку з Батьківщиною: відчуття втрати найдорожчого — України — в поезії Д. Рихтицької особливо гостро відчувається.

Чужиною пливли
Втомлені журбою
Найкращі роки,
Понад калиновим мостом
Пролітала птаха туга,
Бо хотіла наздогнати
Підгаєцькі вітри.
(„Полум'я тиші")

Або:

Зійшов за обрій
Час,
Проковтнула
Чужина
Молоді літа,
Зронити хоч сльозу
Покути треба,
То може облегшить
Печаль за рідним краєм...

Печаль за рідним краєм постійно крає серце поетеси. Навіть тепер, коли цей край бере в свої обійми синів і дочок, що як журавлі повертаються до нього з вирію. Не вернути втраченого, не надолужити щастя святого спілкування з Батьківщиною, якого стільки десятиліть були позбавлені наші співвітчизники поза Україною суші.

Збірка „Шовкова косиця" має потужний ліричний струмінь, що надає їй особливої принади. Амплітуда коливань лірики Д. Рихтицької не широка, але багата на переливи почуттів. Тут і радість любови, і біль розлук, надії, сподівання на те, що життя повернеться до героїні збірки своєю сонячною стороною, і гіркота розчарувань. Все, чим душа багата, що здатне переживати людське серце знайдемо в ліриці авторки. Торкаючись ніжних струн любови, поетеса в неподиноких віршах підіймається до роздумів-узагальнень, висловлюючи свої думки в афористичній формі. Для неї любов, „це берегиня, що береже усі чуття, в якій захована душа"; „вона безкрая, І тому Дуже мала, мов ягода лісна. Життям не зміряти її Нікому". У ліричних резиґнаціях авторки на тему любови, говорячи словами поета Олександра Олеся, „з журбою радість обнялася", а буває зазвучить таке тихо болюче запитання: „Скажи, любове, Чи ти живеш лише в піснях й казках???"

Красу життя, повноту людського щастя утверджує Д. Рихтицька у циклі віршів „Весільні пісні", в якому фолкьльорні ремінісценції переплітаються з художньообразним поетичним світом авторки, яка вміє по-своєму перевтілювати обрядову поетику народної пісні.

Квітка едельвейс або по-народному шовкова косиця оповита леґендами. Ніжна квітка ґірських полонин, високих скель, важкодоступна, як співається в болгарській пісні, квітка смутку, туги. Але водночас і любови. Символіка цієї пісні різними своїми гранями освічує внутрішню сутність збірки Д. Рихтицької, яка в своїй душі понесла на чужину тремтливий смуток за втраченим краєм і глибоку любов до нього. Перша книжка поетеси зазвучала так самобутньо серед багатьох інших збірок українських митців — на Україні і в діяспорі, — засвідчивши, що в особі Д. Рихтицької маємо митця безперечно талановитого і перспективного, для якого „сутністю буття є тільки Україна".

Нині поетеса черпає життєдайні сили з рідної землі, де вона перебуває вже не перший тиждень, вбираючи в себе волелюбний подих незалежної України.

Борис Клименко

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА: ПОЧАТОК ПРИСКОРЕННЯ

Суперечки в Росії між головою парляменту Русланом Хасбулатовим і президентом Борісом Єльциним посіяли ілюзії у деяких національно-патріотичних головах про те, що Росії буде не до України й остання зможе на свободі зайнятися своїми справами. Та ні, 16-го березня Боріс Єльцин устами свого міністра закордонних справ оприлюднив заяву, в якій закликав до посилення ролі СНД.

Після великої перерви у взаєминах між обома країнами, Україна відчула за останні три місяці справжню дипломатичну інвазію з боку Польщі. І дійсно, візити міністра міжнародних справ К. Скубішевського, міністра національної оборони Я. Онишкевича, прем'єра уряду Х. Сухоцької. У цьому тижні в Україну приїхали голова відомства охорони держави Єжи Конечни, міністер внутрішніх справ Анджей Мільчановський, головний комендант польської поліції Зенон Смолярек. Відомство охорони держави Польщі і Служба безпеки України підписали угоду про співробітництво і взаємодію, яка передбачає спільну боротьбу обох інституцій із тероризмом в усіх його проявах, із бизнесом наркотиками, міжнародною мафією, а також надання цікавої для обох сторін інформації. Це перша така угода, укладена Україною із державами за межами СНД, хоча угоди з окремих питань з відповідними відомствами ЗСА, Німеччини, Італії були укладені раніше.

Але як правильно відзначав у своєму виступі на українсько-польській конференції „Нові заклики — нова відповідальність" (Краків) Дмитро Павличко, „ми не бачимо значних перемін у наших міждержавних відносинах". Хоча наявність подібного роду перемін суттєво залежить і від нього, як голови парляментської комісії з міжнародних справ. Можливо, навіть, що не треба, як Д. Павличко, пояснювати відсутність значних перемін невмінням „швидко і результативно діяти" або очікуванням „рішучих кроків партнера". А сказати відверто, як це зробив у бесіді зі мною віцемаршал сойму Польщі Даріюш Вуйчик щодо паузи у стосунках між обома країнами. „Немає двостороннього руху, можливо, з боку Польщі бракує ініціятиви, а з боку України — довіри, — сказав він. — Гадаю, що причиною цього в Польщі є недалекоглядна дипломатія. Вона боягузливою у щодо Росії. Це та дипломатія, котра начебто не знає фактичної дійсности як у Польщі, так і в Україні й Росії. З іншого боку, в Україні виникла недовіра до польського бизнесу, котрий, поставлений у дуже скрутне становище, не виконував своїх зобов'язань перед бизнесом українським. Але не можна в такій ситуації будувати бар'єри між нами, їх треба ліквідувати. І ми у стані це зробити, взаємно".

Звичайно, не можна все пояснювати тінню російського двоголового орла, але не можна й не визнати, що український і польський орли немов би змирилися зі своєю участю, замість того, щоб об'єднатися. — Разом це близько ста мільйонів людей, — каже Даріюш Вуйчик про Україну і Польщу, — то є величезний ринок збуту. То є безсумнівні геополітичні козирі, і ці дві держави можуть створювати геополітику в цій частині Европи у стосунку до Мадярщини, Чехії, Румунії, колишньої Югославії, балтійських держав, Білорусі, якби щастя нам дозволило. І створити систему, яка через певний час взаємної інтеграції і співробітництва, прагнутиме до Західньої Европи. І, гадаю, що це шанс і для Польщі, і для України. Не можна будувати між нами бар'єрів, їх треба долати. Думаю, що це єдиний на ближчі десятки років шанс і для Польщі, і для України. Шанс, котрий нам створила історія, котрий ми маємо використати.

Геополітичне роздоріжжя — то не найкраще місце для країни. Можливо, після сьогоднішнього закритого засідання ВР України, на якому обговорюється зовнішньополітична концепція України, а також після візити Руслана Хасбулатова Україні легше буде відповісти з новою відповідальністю на новий заклик — із Польщі.

Зеновій Онишкевич

ЗАМІСТЬ НЕПОЧАТОГО ПОРТРЕТУ

II

Як часто ми нею їздили, щоб взяти кораблик досвіта на відкритий і переважно бурхливий Атлантик — ловити рибу — код.

Одного разу, через ожеледу, ми запізнились і з берега споглядали, як наш кораблик відпливав у сторону горизонту... Але то не було трагедією, а радше причиною до багатьох коментарів і сміху. А іншого разу, вже вподлизу моря нам дорогу перебіг, так би мовити перед самим носом чорний медвідь. Логічно беручи, це було майже неможливо. Гори далеко, дорога коло моря, багато будинків. Хіба звірина втікла з якогось цирку. Це так начебто, що люди бачили „літаючі тарілки" (УФО) і нікому про це не говорять, бо...

Так і ми, нікому про отого медведя не згадували. Знаючи народ, то нам би зараз пришили латку, що ми може подорозі заглядали до пляшки, або десь вступали на чарочку, що ніколи не було би правдою. Бо, як казав професор: — Риболовство — це серйозна річ і море з алькоголем не добре мішати — вже вдома, то інша річ. Часами добра чарка „помагала" чистити рибу і одночасно була доброю запорукою проти простуди.

Професор дуже любив спорт. Часами ходив зі мною на шкільні мачі копаного м'яча (як тут в Америці називають „сокер"), де в хлоп'ячій дружині грав мій син Андрій, а в дівочій — дочка Лєна. Щоправда, від самого початку, було йому тяжко з тим погодитися, що дівчина може грати футбол.

За моїх часів це було не до подумання, а тут дивись, кожна школа, кожне навіть мале містечко, має свої дівочі дружини, ліґи, чемпіонати; дають медалі, чаші — що за чудасія" — говорив професор.

Коли в той час моя ще дуже маленька і молоденька Лєна грала, то він це дуже переживав, бо вона була його симпатія. Вона грала в нападі і досить добре стріляла ґолі, з чого він був дуже радий і навіть гордий. Інша річ, коли якась суперниця на голову або дві більша від неї підкошувала її і безцеремоніяльно посилала на „зелену травку".

— От це вже нахабство! Не має техніки і мусить уживати брутальну силу. Та ж вона вдвоє більша від Лєни ну і ж груба вона бо груба — сердився професор.

За молодих літ я грав футбол, а може краще сказати, жив футболом. У той час футбол для мене був усім. Цілий час тренував і дбав, щоб бути в добрій формі і як кажуть, я не був найгірший. Ми мали добру команду — це було на Чехо-Словаччині, зараз після Першої світової війни.

Одного разу, будучи в Гантері, в розмові із св. п. Кобзярем, нашим колишнім футбольним асом, я спитав його, чи він будь-коли грав з Холодним або проти нього і що він про нього, як футболіста, думає. Уже не пам'ятаю його цілої відповіді, але накінець він з притиском сказав, що він завжди „твердо" грав. Як я це переповів професорові, він тільки усміхнувся і підтвердив: — От так, я „твердо" грав — . Чому „твердо" і як „твердо", залишиться назавжди таємницею, бо обох їх вже бракує між нами.

• • •

„Скажіть мені, що з тими нашими „ренджерсами" сталося (гокейова дружина з Ню Йорку). Попросту не хочеться вірити, що це та сама команда, яку ми тому місяць бачили в Медісон Сквер Ґарденс; яка в той час на льоду прямо розгромила Сан Люї, на скільки то 7:2 чи 7:1, а за останніх кілька тижнів вони як не ті. Ви то самі добре знаєте, бо теж дивитесь на мачі на телевізії. І „паталашні" дружини їх б'ють. Брамкар пускає ґолі, що здається я старий їх би сам оборонив, а навіть той „стабільний" і нормально знаменитий Ткачук виглядає, як загублена людина. Як це можна пояснити?

— Дійшло до того, що я вже перестав дивитися. Занадто денервуюся. Натуся тим так не переймається. Вона з другої кімнати мені підказує, як „відходить" гра.

• • •

— Я дуже люблю музику, кожну музику. Можу слухати день і ніч. Ну, само собою, найбільше клясичну, а знаєте, що найбільше люблю з клясичної музики? Концерти піяно з оркестрою, от це для мене дійсно розкіш, — говорив професор.

• • •

Де б родина Холодних не мешкала, то завжди там професор мав для себе хоч би малу кімнатку, призначену на студію.

Для необзнайомленого, на перший погляд, при вході до робітні (якщо він туди був запрошений), проблема була, де стати, щоб не роздушити панелю жуків, які були на підлозі в процесі сортування; не помалювати блюзки, проходячи попри почату картину на шталюзі, або приперту на поруччі крісла. Треба було також уважати, щоб не нарушити ряд картин коло стіни, які були чомусь завжди поставлені як доміно з небезпекою, що як перший упаде, то все інше піде за ним. У різних місцях кімнатки були теж поштові значки, які або сушилися або відмакали від коверток. На поличках або столі були знімки (професор був дуже добрий фотограф), як рівно ж різні речі, які його цікавили, давали надхнення або були в процесі мальовання, перемальовання або поправлення. То могли бути засушені квіти, морські краби, мушлі, різного роду кам'яні кришталі, які він десь колись познаходив, — книжки, статуетки і таке інше.

Одне слово, його студія виглядала так, як працівня має виглядати — не на показ, а на місце праці і творчости. Холодний був ренесансовою людиною. Все його цікавило — обсяг його знання був небуденний.

У інших кімнатах було розвішених багато картин — переважно його, чотири його батька, кілька внука Андрія з Канади і один мій. З тих чотирьох картин Холодного старшого (батька професора), найбільший — це портрет сина (як підхорунжого, а може хорунжого, того з певністю не знаю, з української армії, під час Першої світової війни).

Закінчення буде.

Всеволод Нестайко — дитячий письменник

В гасловій частині Енциклопедії Українознавства є коротка згадка про цього письменника. Але, як воно не дивно, що в Україні ім'я цього видатного письменника широко відоме, в діяспорі про нього знаємо мало. А тимчасом не тільки діти в Україні радо читають твори Всеволода Нестайка, а читають їх і в інших країнах, бо вони перекладені на багато різних мов, а це вже є високою їм оцінкою.

Всеволод Нестайко народився 30-го січня 1930 року в м. Бердичеві на Житомирщині у сім'ї службовця Зенона Нестайка. Закінчив філологічний факультет Київського держуніверситету (1952). Працював у редакціях журналів „Дніпро", „Барвінок", у видавництвах „Молодь" і „Веселка".

Всеволод Нестайко багато зробив для дитячої літератури. Він не лиш пише твори для дітей, але працював завідуючим редакцією у видавництві дитячої літератури „Веселка", яка випускає книжки виключно для дітей.

Твори Всеволода Нестайка, які вийшли друком, можна поділити на три категорії: для дошкільного віку, молодшого шкільного віку і середнього шкільного віку.

За повість—казку „Незвичайні пригоди у лісовій школі" В. Нестайко одержав літературну премію ім. Лесі Українки (1982). А фільм про сільських „тореадорів" здобув „Гран-прі" на Міжнародному кінофестивалі у Мюнхені (1968) і Головну премію на Міжнародному фестивалі в Австралії (1969). Кінофільм „Одиниця з обманом" за мотивами однойменної повісті одержав премію на Всесоюзному кінофестивалі у Києві (1984) і спеціяльну грошеву нагороду на Міжнародному фестивалі у Ґаброво (1985). 1979 року Міжнародна рада з питань дитячої літератури і юнацької літератури включила книжку „Тореадори з Васютівки" до особливого Почесного списку Г. Х. Андерсена як один із видатних творів сучасної літератури для дітей.

А повість „П'ятирічка з хвостиком" у 1987 році одержала другу премію конкурсу на кращу дитячу книжку.

Віталій Дончик у своїй рецензійній розповіді про В. Нестайка і його твори пише, що письменник добре знає і відчуває свого юного героя й свого читача і любить його. Це вносить у його книжки ту особливу інтонацію довірливості, вдумливості, уважної, вибагливої доброти, без яких література, надто дитяча, дуже багато втрачає. Ви відчуваєте доброзичливий, іронічно-усміхнений погляд автора, яким він постійно супроводжує героїв у їхніх пригодах у дружніх чи й гострих розмовах, у їхніх найнестриманіших мріях і фантазіях, досягаючи утвердження всього доброго, чесного, і осуджуючи вади і хибні вчинки.

Супровідною ниткою у творах Нестайка — це дружба. Він пише: „Святе це діло — дружба. Той, хто на все життя збереже друга дитинства, той щасливий!... Бо найбільше ти людина, коли щось робиш для друга".

Може, цей короткий нарис причиниться до поширення імені і творів цього видатного письменника в діяспорі.

Д-р Роман Барановський

Лігайтон вітає амбасадора О. Білоруса

Зима у вугільному басейні в стейті Пенсильванія буває часом досить холодна — зі сніговіями та морозами. І так сталося, що в таку холодну та непривітну погоду в навечер'я 13-го лютого випав глибокий сніг, що покрив білим рядном довколишні гори та дороги. Управа повіту, маючи довголітній досвід, розчистила всі дороги неначе для зустрічі нашого амбасадора д-ра Олега Білоруса, який у суботу, 13-го лютого, завітав до містечка Джім Торп біля Алентавну, щоб зустрітися з актором Яковом Пеленсом та представником торговельної палати стейту Пенсильванія Мічнель Монтґомері, щоб спільно обговорити та нав'язати торговельні зв'язки між Україною і стейтом Пенсильванія, які в майбутньому принесли б багато користі обом договірним сторонам.

Щасливим збігом обставин, управі оселі ім. Олега Ольжича у Лігайтоні при помочі Василя Низового вдалося нав'язати знайомство з д-ром О. Білорусом та запросити його на зустріч з нашою лігайтонською громадою, на що амбасадор радо погодився, тим більше, що бажанням д-ра Білоруса є пізнати українські громади та поселення в ЗСА і нав'язати з ними близький та безпосередній контакт.

Рівно о четвертій годині перед гостинну залю оселі заїхала лімузина амбасадора, а напереді під подувом вітру лопотів синьо-жовтий прапорець — ознака високого представника нашої вільної Батьківщини.

Радісно, з глибоким захопленням гляділи всі присутні на приїзд дорогого гостя, бо це вперше по довгих роках очікування, надій та розчарувань ми дожили хвилини, щоб на американській землі вітати амбасадора незалежної української держави.

За нашим прадідівським звичаєм ЦУ ОДВУ привітала достойного гостя хлібом та сіллю, а дівчатка вручили йому китицю квітів — ознака нашої щирої гостинности.

Голова Організації Державного Відродження України інж. Ярослав Жмуркевич коротким словом привітав д-ра Олега Білоруса. Місцевий хор під проводом Василя Пізара відспівав „Многая літа".

Засівши за почесний стіл, інж. Я. Жмуркевич представив амбасадора громаді з Лігайтону та околиці, яка прибула, щоб привітати та віддати честь і шану амбасадорові України.

У змістовній доповіді О. Білорус порушив усі аспекти життя нашої Батьківщини — демократизацію нашого суспільства, питання нуклеарної зброї, її знищення і ґарантії західнього світу відносно кордонів та незалежности України, втрата майже одного року через невдачну та шкідливу економічну політику колишнього прем'єр-міністра Вітольда Фокіна, проблема приватизації, передача землі селянам та що стоїть на перешкоді до здійснення цієї програми. Розв'язка та наладнання власного банківництва, власної валюти, Чорнобиль — нещастя нашого століття не тільки для України, але й для людства нашої пляни, відносини та співжиття з нашим східнім сусідом. З великою повагою та вірою в покращання економіки говорив д-р О. Білорус про нового прем'єр-міністра Леоніда Кучму, якого знає особисто як людину праці, чесну та віддану ділянці, яку очолює, без політичних амбіцій, але людину, яка поставила собі за ціль вивести Україну з економічного хаосу та нужди.

Д-р Білорус з оптимізмом та глибокою вірою сказав, що Україна має великі природні ресурси і що в короткому часі зможе вийти з кризового становища.

Довготривалими оплесками слухачі дякували амбасадорові за таку прекрасну доповідь та вияснення всіх тих питань, які нас цікавили та часто турбували.

На ряд питань присутні д-р Білорус дав вичерпні вияснення та відповіді відносно шкільництва, банкової системи та висилки грошей на Україну.

На закінчення Володимир Зуляк, висловлюючи думку громади, подякував амбасадорові за його прекрасну доповідь та що він не погордив низькими порогами Оселі ОДВУ ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, і загостив до нашої громади, поділився з нами своїми думками, влив в наші серця багато оптимізму та віри в краще майбутнє нашої молодої держави.

В. Зуляк

А. Пашко в Дітройті

В середу, 3-го березня, в Дітройті відбулася зустріч з А. Пашко, головою Союзу Українок в Україні. До домівки СУА зійшлися посестри-союзянки, заступлені були майже всі відділи, щоб привітати достойну гостю. Голова Н. Гевко привітала А. Пашко, д-ра М. Квітковську, почесну голову СУА, та всіх присутніх. Такі слова сказала Н. Гевко: „Дорогі союзянки! Вітаю сьогодні голову Союзу Українок в Україні, визначну громадсько- політичну діячку Атену Пашко. Вона родом з Дрогобича, за фахом інженер, а також і поет. Заавансована в русі опору, була за те покарана, а тепер вона очолює відновлений Союз Українок в Україні, проживає в Києві, її чоловік — депутат Верховної Ради Вячеслав Чорновіл. Вітаємо Вас дорога Атено в Америці, Дітройті і домівці СУА!"

У відповідь Атена Пашко сказала: „Два роки тому не дібралася до Дітройту, захворіла, але тепер щаслива Вас відвідати у цій гарній домівці. В році 1989 почалося відновлення СУ у Львівщині, Станиславові і Тернополі, вперше у Галичині, а дальше по інших районах України. Тяжко було зорганізувати СУ в Києві, бо там більше етнічних національних груп і (російська мова домінуюча). Галичанки запропонували осередок в Києві і маємо вже там приміщення для нашого урядування. Два роки тому був З'їзд СУ і жіноцтво східньої діяспори почало організуватися в ряди СУ, навіть в таких державах як Вірменія, Азербайджан, Крим, на острові Сахалін, так що нараховуємо сьогодні 8,000 членства, переважно це молодь, яка з ентузіязмом ставиться до праці зорганізованого жіноцтва в Україні. Маємо 24 відділи і осередки, стільки є областей. Відділ створився в Хабаровську. Відділи, філії і осередки СУ є вже в Полтаві, Донецькому, Одесі. СУ видає журнал „Українка", є великі труднощі, бо бракує паперу, немає фондів, спонсорів, накладено великі податки на установи, які могли б допомогти. Крім СУ, є ще кілька інших жіночих організацій як: „Жіноча громада" (багатонаціональна, панує російська мова). Є ще „Спілка жінок України" — комуністична, якої спонсорами були колишні обкоми партії. Є також „Мама-86", яку очолює Оля Горинь, з Жіночої Християнської партії.

Щодо пропозиції Орлик, щоб усі жіночі організації в Україні об'єдналися, СУ не плянує наразі це робити.

Союз Українок ввійшов до „Всесвітнього об'єднання жіноцтва „Аліянс", де 4-го жовтня 1992 року в Атенах відбувся з'їзд. Німецька жіноча організація (Фрауер Тінґ) спонсорувала поїздку голови А. Пашко до Атен, яка мала підготовану промову німецькою мовою про Україну. Дуже багато виявлено прихильности до України, бо вже увесь світ знає, що це незалежна держава. СУ зареєстрована теж до ЮНЕСКО. Жіноцтво СУ має поважні пляни на майбутнє. Вже перед референдумом в грудні 1991 року жіноцтво дуже причинилося до підготовки і пропаганди референдум. Тепер приготовляють конференції, комунікати, репортажі про визначних жінок. Організують свята „День матері", Св. Миколая, дбають про оздоровлення дітей у карпатських спортово- оздоровчих таборах . Франція погодилася прийняти хворих дітей на лікування і відпочинок, але поїхали ті, які були здорові і не потребували лікування. Найновіша заплянована праця: „зібрати матеріяли про злочини комуністичної партії в усіх областях".

Слова А. Пашко були дуже сумні, як і її вірш, який вона нам продеклямувала, але на кінець сказала: все буде добре, бо маємо мудрих і працьовитих жінок в організації, зробимо багато".

Н. Гевко побажала шановній гості успіхів і сказала: „Ми будемо вам помагати!"

96-ий Відділ, Соболь і К. Іваницька, приготовили каву і солодке, однак не було багато часу на гутірку, бо багато присутніх поспішали до Культурного Центру на доповідь депутата Верховної Ради В. Чорновола: „Про політичну і економічну ситуацію в Україні".

О. Панчак

ПОНЕДІЛОК, 22-ГО БЕРЕЗНЯ, став найбільш кривавим днем місяця на окупованих Ізраїлем арабських територіях. Від рук ізраїльських вояків загинуло 4 палестинців, в тому числі двоє дітей, 20 осіб дістали поранення. Цей вибух насильства стався після того, як 22-річний палестинець Насер Алі Шукейрат увірвався з ножем на територію технічної школи ім. Дж. Кеннеді в Єрусалимі і ранив 5 учнів та директора. Під час допиту він визнав, що приїхав до Єрусалиму „спеціяльно, щоб убивати жидів".

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством, що 10-го березня 1993 р., у Вашінґтоні, на 95-му році життя відійшов у Божу вічність

бл. п. д-р
Остап Котик-Степанович

член Наукового Товариства ім. Шевченка, основник фундації дослідів УСС-ів при НТШ, лектор Українського Техніно-Господарського Інституту, старшина Українських Січових Стрільців й Української Галицької Армії.

Покійного похоронено на українському православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка

Пам'яті дорогої подруги

Дня 16-го лютого 1993 року відійшли у вічність Євгенія Кос, з якою я ділила щастя й горе протягом свого життя в Америці. Тяжко сприйняти, що людини, яка була мені за рідну сестру понад 40 років, немає більше вже в живих.

Запізнались ми в 1949 році в Німеччині. Внедовзі, виїхавши до Америки, попали обоє в Міннеаполіс. Доля її на еміґрації спочатку була такою самою тяжкою, як і всіх нас, та, тримаючи тісний контакт з українською громадою і своєю Православною Церквою, життя з часом ставало дещо легшим. Була вона дуже товариською, любила людей і ніколи не минала нагоди, щоб не розпитати про життя чи проблеми знайомих і завжди мала для них потішаючі слова. Помагала в громаді і в церкві як тільки могла, аж поки її хронічна хвороба більше не дозволила давати своєї фізичної помочі. Тоді вона помагала грішми, — чи то для церкви, чи для її організацій, чи для різних збірок — вона була завжди першою і жертвувала щедро, відчуваючи обов'язок всюди помогти. Будучи хворою довгі десятки років після двох операцій хребта в 1950-их роках, вона все ж спромоглася сама провадити своїм господарством, доглядати свою родину, виховати дочку і допомогти їй здобути високу освіту (мгр біології і хемії).

Була вона складовою частиною мого життя. Як мій син вродився, вона його тримала до хресту. Наші діти виростали разом і дружили довгі роки як брат і сестрою. Зробили ми разом з дітьми багато гарних прогульок по Міннесоті, об'їхали автом Америку; працювали спільно в організаціях. Коли нещастя постигло моє родинне життя, була першою і єдиною, в обіймах якої я могла виплакатися. Стояла вона без вагання біля мене в тяжких місяцях, потішала, радила і її тепле співчутливе серце завжди заспокоювало мене і давало надію, що „якось воно буде..."

Кінцем 1980-их років поїхала вона на візиту до своєї рідні в Слов'янське, якої не бачила, відколи покинула Україну. Побачила свою найстаршу сестру вже в похилому віці і нездоровою, але була щаслива, що доля дозволила ще застати її живою.

Приїхавши назад за якийсь час і сама почала відчувати, що з нею „не все впорядку". Ні, то не її хронічна хвороба давалась у знаки. Це було щось інше, щось невідоме. Лікарі спочатку не мали відповіді, аж літом 1992 року встановили, що вона має невиліčиму хворобу і їй лишилося всього 5—6 місяців життя...

Це був страшний удар для неї, для родини, для всіх нас. Якже ж потішити людину, як же ж дати їй якунебудь надію?! Помогти не можете, стоїте тільки біля неї і приглядаєтеся, як вона з тижня на тиждень все більше марніє, все більше висихає, слабне і все більше тратить мову. Вас охоплює безрадність, безнадійність і безмежний гнів на світ, на все життя, на долю, що принесла таку тяжку трагедію.

Хоч була вже цілком безсилою, не бажала піти в дім смертельно хворих, щоб не кидати своєї хати, не кидати чоловіка, який був готовий день і ніч її пільнувати.

Близькі й знайомі приходили до неї, відвідували, приносили квіти. Всіх радо бачила, всіми цікавилася, про всіх розпитувала. В останні дні життя дістала букет кольорових тюльпанів. День перед смертю вони ще були гарні, свіжі, тримали свої голівки високо, гордо. Та як вночі вона закрила очі, ранком того ж дня всі голівки тюльпанів схилилися, гейби із жалю за нею... а може торкнув і їх Дух Смерти...

Моя подруго дорога! Прощаючись, казала ти мені недавно: „...я хочу, щоб ти знала, що за майже 45 років ти все до мене ставилася з глибокою любов'ю і відданістю, завжди щира і відкрита, і я сподіюся, що і я була для тебе негіршою приятелькою і завжди любила тебе..." Дякую тобі за довгі роки твоєї щирої дружби, за твою любов. Я ніколи тебе не забуду. Спи, моя дорога, нарешті терпіння твої скінчилися. Нехай земля американська буде тобі легкою!

Зірка Ґрендиж-Донська

Ділимося сумною вісткою з членами „Слова" та українським громадянством, що 14-го березня 1993 р., на 75-му році життя, відійшов у вічність член Об'єднання Українських Письменників „Слово"

бл. п.
о. Микола Степаненко

Родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Управа „Слова"

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 2-го березня 1993 р., несподівано і трагічно відійшов у вічність
найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.
МИРОН ГРИНЕВИЧ

Покійний народився в Переволоках, Україна 19-го жовтня 1912 р. Він був активним членом Організації Українських Націоналістів, ООЧСУ, УККА.

ПАНАХИДА відбулася у Фініксі, Арізона в четвер, 4-го березня, а в Чикаґо в неділю, 7-го березня.

ПОХОРОН відбувся в Чикаґо, Іль. 8-го березня 1993 р.

Залишив у смутку:
дружину — ІРЕНУ
синів —
ЮРІЯ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми АЛЕЮ, НІНОЮ І РОСТИКОМ
ОРЕСТА з дружиною УЛЯНОЮ, з дітьми АДРІЯНОМ, ТУНЕЮ І ОЛЬЧИКОМ
БОГДАНА
ЗОРЯНА МАСНОГО з дружиною ОЛЕЮ і дітьми ЗІРКОЮ І НАДІЄЮ
ТАРАСА МАСНОГО з дружиною ІРЕНОЮ
сестру — КЛАВДІЮ ЛЕВКО
ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні

Відбулися Загальні збори УСО „Тризуб" у Філядельфії

У неділю, 28-го лютого, у власній домівці на „Тризубівці", відбулися Загальні збори Українського Спортового Осередку „Тризуб" в Філядельфії. Збори відкрив Ігор Чижович, уступаючий голова УСО „Тризуб"; він провів молитву і зарядив хвилину мовчанки, вшановуючи померлих в минулій каденції мгра М. Субтельного і В. Добровольського. Після затвердження порядку нарад, вибрано Президію в такому складі: І. Скіра — голова, М. Борецький і І. Павлічка заступники голови і Я. Качай — секретар.

Після відчитання Я. Качаєм і прийняття присутніми протоколу з минулорічних зборів, уступаюча Управа звітувала у такому порядку: І. Чижович, О. Лесюк, І. Німчук, З. Завадович, Я. Козак і П. Тарнавський. І. Чижович у своєму звіті подав, що 1992 рік був надзвичайно успішним для УСО „Тризуб". В минулому році — він звітував — „ми гостили в себе футбольні дружини з Києва і Чернівець, гокейові дружини з Києва і Харкова, декілька успішних спортових і розвагових імпрез та ряд зустрічей із спортовими представниками в Україні".

О. Лесюк подав, що в звітовому часі доходи виносили: 119,141.43 дол., а розходи — 118,606.82 дол. І. Німчук, звітуючи про спортову діяльність, сказав, що в 1992 році активними були чотири ланки: футбол, плавання, теніс і ґолф. Футбол включав п'ять дружин — три чоловічі і дві жіночі. Обидві жіночі дружини здобули перші місця у своїй лізі. Дуже добре стоїть ланка плавання. Відбуто два успішні тенісові турніри, як також один ґолфовий турнір. І. Німчук сказав, що в 1992 році приходи спортової ланки виносили 24,005.70 дол., а розходи 20,610.56 дол. Секретар З. Завадович звітував, що в результаті кампанії приєднання нових членів здобуто 96 нових членів і тому членство зросло до 364 повноправних членів і 47 членів-прихильників. Він подав, що комітет документації, в складі М. Борецький, М. Качанюк, Я. Качай, Р. Пазуняк і покійний М. Стебельський, упорядкував в минулому році всі архіви. Він також сказав, що кореспонденцію у звітовому часі полагоджував М. Борецький.

І. Чижович.

Я. Козак, звітуючи про господарку на „Тризубівці", сказав, що тут відбувалися різні імпрези — весілля, пікніки, була чинною кухня і бара. Кухнею займався Р. Плахта, а барою — Г. Давид, який був також неофіційним господарем „Тризубівки", на якій переведено ряд направ. Б. Сірий займався електрикою, І. Скіра — фльорою, О. Матчишин — вдержанням чистоти на „Тризубівці", а С. Кундаревич і І. Німчук — влаштуванням спортових турнірів. В минулому році для вигоди пікніківців було покрито асфальтом всі доріжки на „Тризубівці". П. Тарнавський, звітуючи за Контрольну комісію, ствердив, що книговедення О. Лесюка і М. Джичка, мол., було взірцеве, а всі члени уступаючої Управи працювали без винагороди з почуттям громадського обов'язку, а після дискусії над звітом, рекомендував ухвалити абсолюторію уступаючій Управі з признанням і подякою.

В дискусії забирали голос Б. Сірий і Є. Зиблікевич, а М. Борецький, доповнюючи звітування, говорив про комісію приготування таблиці жертводавців. Згадану комісію творили: М. Борецький — голова, В. Сімків, З. Завадович і Я. Качай — члени. Допоміжними були І. Чижович, М. Качанюк і Г. Давид. Львину частину праці, однак, виконали В. Сімків і З. Завадович.

На пропозицію Номінаційної комісії Управу УСО „Тризуб" на каденцію 1993—94 вибрано в такому складі: Ігор Чижович — голова, Я. Козак — заступник голови і управитель „Тризубівки", О. Лесюк — касир, З. Завадович — секретар, В. Сімків — протоколярний секретар, М. Борецький — пресовий референт, І. Скіра — управитель городу „Тризубівки", М. Джичко, мол., — книговод, Е. Швак — звукова система, О. Левицький — електроніка, Е. Луців і Ю. Фаріон — правники Т-ва, Я. Качай, Р. Плахта, В. Баран, І. Павлічка, Т. Токарчик, Б. Петльований, З. Яримович і М. Пришляк — члени; до Товариського суду увійшли: С. Гавриш — голова, Е. Луців і І. Бородик — члени, а до Контрольної комісії — П. Тарнавський — голова, Б. Сірий і С. Кундаревич — члени. Комітет управління „Тризубівки": І. Скіра — голова, Г. Давид, З. Яримович, Г. Долинський, Г. Гарматій, О. Марійчук, В. Баран, М. Буковський, С. Лужецький, М. Джичко і З. Орлецький — члени; Комітет фінансів і членства: М. Борецький — голова, П. Тарнавський, Г. Давид, М. Корженьовський, Я. Качай, З. Завадович і В. Сімків — члени; Комітет архівів і документації: З. Завадович — голова, Р. Пазуняк, М. Борецький і Я. Качай — члени. До управи спортової ланки вибрано: І. Чижович — голова, М. Юрчак — заступник голови першої дружини, С. Кундаревич — заступник голови молодших дружин, І. Німчук — касир, а делегати до ліги — С. Іськів і Я. Літинський; плавання — Т. Міджак і теніс — Ю. Савчак.

Після вибору Управи переобраний голова І. Чижович подякував за вибір і подав плян праці на нову каденцію. Він рекомендував: поширити кухню і бару, заінсталювати сильнішу електричну систему, продовжувати провадити кухню, посилити підготову до Олімпіяди в 1996 році, зактивізувати і поширити спортову діяльність і зорганізувати поїздку в Україну.

В заключному слові І. Чижович повідомив, що вже 5-го квітня приїжджає до Філядельфії відома гокейова дружина з Харкова. З цієї нагоди переведено збірку для харківських гокеїстів в сумі 780 дол. Збори закрито о год. 5:30. Слідувало прийняття.

М. Б-й

Душпастир...

(Закінчення зі стор. 1)

що він вив'яжеться з усіх близьких, а так важливих завдань знаменито. Владика Паїсій — це людина широких поглядів так на проблеми Церкви, як і політичного положення України. Приємно послухати його молодечих і здорових думок, бо здається людина завжди являється не такою, як показує її метрика, а такою, як вона діє і почувається. Як каже Владика Паїсій, він завжди зголошується на добровольця до різних завдань — хоча ніяк не є наймолодшим із душпастирів УАПЦ. Єпископом він щойно п'ять років, але зробив вже багато за цей час. В Південній Америці, на жаль, не може перебувати цілий час тому, що на це не дозволяє йому стан здоров'я, але був там впродовж пів року, а тепер плянує знова їхати у вересні, бо справи семінарії для нього преважливі та хоче якнайскорше завершити розпочате діло. Він вияснює нам складні обставини для УАПЦ в Бразилії та Аргентині, де уряди всеціло підтримують Католицьку Церкву, але на думку Владики можна бути зі всіми у повній згоді.

— На мою гадку нетолеранція, чи релігійна, чи політична, ображує українську інтеліґенцію, — каже Владика. Треба і можна бути своєї думки, але розуміти інших. Основне віра в Бога. Немає нічого злого в різниці поглядів, коли кожний хоче зробити щось корисного. Як Бог дав мені змогу бути єпископом то саме на те, щоб ширити замирення. І тому моя мрія довести до міжконфесійного комітету, в якому всі українці співпрацювали б для однієї мети — добра української держави. Дякуймо Богові за цю велику можливість, яку Він нам дав, але ми мусимо її на добро використати. На чекання в Україні немає тепер часу — треба працювати і це на кожному відтинку. А сьогоднішні наші міжконфесійні непорозуміння ображають науку Христа і є пониженням для інтеліґентної людини.

Ми слухаємо думок нашого достойного гостя з радістю, що є у нас Владики з такими поглядами і наша дискусія в багатьох проблемах показує згідність, зокрема коли йдеться про ситуацію в молодій українській державі та нашу тут в діяспорі. І виринає у нашій розмові спільне питання: „Чи ми українці в діяспорі так втомлені своєю дотеперішньою діяльністю, що попали в апатію, яка нас паралізує? Чи мусимо себе роззброювати, чи не слід нам продовжувати нашу працю, як довго у нас думка і серце для України? Чи слід дискутувати про ліквідацію СКВУ, передавати інші наші державні надбання в Україну, коли в діяспорі таки залишаться українці та їхні нащадки, бо важко сподіватися, щоб усі переїхали знову на батьківщину?"

Стільки питань і так потрібно їх розв'язувати спільно з доброю волею, а не лише дискутувати. Коби було у нас більше таких духовників як Владика Паїсій, тоді можна б глядіти зі справжнім оптимізмом на найближче майбутнє.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ДАНИЛЮК член УНС Відд. 149-го Т-ва ім. Рождества Пречистої Діви Марії в Лакавана, Н.Й. померла 2-го жовтня 1992 року на 69-му році життя. Нар. 21-го жовтня 1923 року в Богаткові, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку маму Катерину Хилик-Петрик, сестру Ґеню, племінників і племінниць. Похорон відбувся 8-го жовтня 1992 року на цвинтарі Св. Хреста в Лакавана, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Стецькое-Дікі, секр.

ІВАН КАРП'ЯК член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. помер 12-го вересня 1992 року на 72-му році життя. Нар. 1920 року в селі Арлянівська Воля, Мостиська, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Михайла з дружиною Пеґі і дочкою Аннию, внуків Михайла, Тоні, Матея, Денні, правнучку Біянку і дальшу родину в Україні і в Канаді. Похорон відбувся 14-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Ядвіґи в Дірборн Гайтс, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

ЯКІВ БІЛИК член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 26-го вересня 1992 року на 70-му році життя. Нар. 1922 року в селі Стегниківці на Тернопільщині, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Орисю і Дарію з родинами, синів Ігоря і Тараса з родинами і Богдана, а в Україні остались два брати і сестра. Похорон відбувся 30-го вересня 1992 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Ґолиш, секр.

ВОЛОДИМИР ПЕЧЕНИЙ член УНС Відд. 147-го Т-ва ім св. Михаїла в Аллентавн, Па. помер 14-го вересня 1992 року на 59-му році життя. Нар. 15-го липня 1933 року у Вишнівчику, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дві дочки Лізу і Лінду, двох братів [illegible] і Петра, сестру Стефанію і одного внука. Похорон відбувся 18-го вересня 1992 року на греко-католицькім цвинтарі св. Івана в Нортгемптоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Дженіс Мін[illegible], секр.

● РОЗШУКИ ●

Анна Івахів (Вербовська)
розшукує свого брата
ІВАХІВА ЕВСТАХІЯ АНТОНОВИЧА,
народженого 1924-1926 р. в с. Медова, Козівського (Бережанського) р-ну, Тернопільської обл., під час окупації був вивезений на роботу до Німеччини. Вістку подати на адресу
Україна
м. Львів
вул. Княгині Ольги
дім 65, кв. 18
Вербовська Анна Антонівна
Тел. в Ню Йорку —
1 (212) 260-5120

Трикуш Ганна Григорівна,
що проживає в с. П'ятидні Володимир-Волинського р-ну, Волинської обл. розшукує свого кузена
МОТОВИЛА ПЕТРА
родом з с. Перемиль Берестечківського р-ну Волинської обл.
Телефонувати до Alex Jakimjuk
(201) 772-5414

РОЗШУКУЮ
КОМАРЕВИЧА АНАТОЛІЯ ФЕДОРОВИЧА.
Він або хтось з його родини хай напише на адресу
26494 Україна
Волинська обл.
м. Володимир-Волинський
вул. Ковельська 12, кв. 63
Костів Ангеліна Вол.